

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

1/2023 - 47. vydání

Obsah

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc únor	3
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova	5
Slavní mezi námi	6
Školní parlament.....	8
Literární soutěž – Moje setkání s tajemnem	9
Úvahy o praxi.....	11
Vánoční příběh.....	12
Exkurze IKEM	13
Lustiges Lernen.....	15
Erasmus	16
Zajímavý koníček – street dance	21
Já a sport.....	23
Můj nejzajímavější sportovní zážitek	25
Sport, který mě nezaujal	26
Mažoretky.....	27
Já a výživa.....	29
Moderní gymnastika a mažoretky	30
Stavění sněhuláka ve vnitrobloku školy.....	32
Recept.....	33
Medailonky sportovců – Ronaldo Luis Nazario de Lima.....	34
Ostravské okénko.....	39
Poznej svého učitele.....	40
Vyslechni svého učitele... Tentokrát s Inkou Jankovou	41
Tajemný předmět.....	45
Rébus.....	46
Křížovka.....	48
Zpátky do autoškoly	50
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc prosinec	51
Kde nás najdete?	83

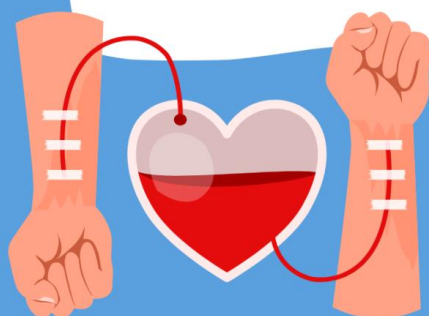
DARUJ KREV PRO JASELSKOU!

Oslav s námi 75. výročí založení školy,
dárcovstvím krve ve FN u sv. Anny
21. 2. 2023 v budově B1.

**Zapsat se můžete online
přes odkaz v edookitu!**

Těšit se můžete na společně strávené ráno
a neformální setkání s ředitelkou školy
PhDr. Zuzanou Číkovou a ředitelem
FN u sv. Anny Ing. Vlastimilem Vajdákem.

Dárci budou pozváni na hlavní oslavu
75. výročí školy v březnu 2023.

světová
škola
ve světě i doma

Další informace a výběr termínu naleznete zde:

<https://www.szs-jaselska.cz/daruj-krev-pro-jaselskou-2/>

NÁVRH UNIFORMY BUDOUCNOSTI

*V rámci 75. výročí naší školy vytvořte návrh uniformy budoucnosti!
Své nápady zasílejte do konce ledna Mgr. Lence Čermákové nebo
Mgr. Petře Valovičové.*

Budeme moc rádi, když se do soutěže zapojíte!

Na nejlepší návrhy čeká odměna 😊

Španělský ptáček s rýží

Maso na houbách s těstovinami

22 • Brněnský týden

Sport

Týden v Brně

Kometa porazila Vítkovice

Předehru očekávaného souboje v play-off ovládla Kometa. Brněnští hokejisté vyhráli ve 48. kole extraligy na ledě Vítkovic 2:0 po trefách Alexandre Malleta a Hynka Zohorny z první třetiny. Vítkovice zůstávají před pátou Kometou o skóre, oba týmy se před reprezentační pauzou srovnaly na 86 bodech. (mus)

Pejchalová si v Brně vyrovnala maximum

Povedená premiéra. Aktuálně druhá nejlepší česká výškařka Lada Pejchalová přestoupila krátce před startem 23. ročníku Brněnské laťky do klubu JAC Brno, kde se uvedla třetím místem. Na tradičním klání si výkonem 186 centimetrů vyrovnala osobní halové maximum. Předčila ji jen vítězka závodu Nadija Dušanová z Uzbekistanu s výkonem 192 centimetrů a Marija Vukičová z Černé Hory, která zdolala laťku ve výšce 190 centimetrů. (mlw)

Zbrojovka potřetí padla

Ani na třetí pokus neuspěli. Fotbalisté brněnské Zbrojovky si v uplynulém týdnu na soustředění v Turecku připsali dvě těsné prohry. Nejprve padli v úterním utkání proti BATE Borisov 0:1 a stejný výsledek zopakovali v páteční generálce před startem jarní části soutěže s Chabarovskem. K prvnímu ligovému utkání v novém roce vyběhnou už v sobotu, kdy se od půl sedmé večer představí na hřišti pražských Bohemians. (mlw)

Volejbalistky po boji končí

Volejbalového giganta na domácí palubovce potrápily, na postup to ale nestačilo. Královopolské volejbalistky podlehly v osmifinálové odvetě poháru CEV ruskému Jekatěrinburgu 1:3 na sety a v soutěži po dvou prohrách končí. (pet)

Kam za sportem

STŘEDA

LEDNÍ HOKEJ: 18.00 Hodonín – Poruba, I. liga.

FOTBAL: 18.15 Blansko – Líšeň, přípravné utkání.

ČTVRTEK

VOLEJBAL: 18.00 Fénix Brno – Šternberk, extraliga žen, hala v Kounicově ul.

PÁTEK

FUTSAL: 19.30 Helas Brno – Litoměřice, I. liga, městská hala ve Vodově ul. v Králově Poli.

BASKETBAL: 17.15 KP Brno – SBŠ Ostrava, ženská liga, městská hala ve Vodově ul. v Králově Poli.

VOLEJBAL: 20.00 Tesla Brno – Velké Meziříčí, I. liga mužů.

SOBOTA

VOLEJBAL: 18.00 KP Brno – Prostějov, extraliga žen, městská hala ve Vodově ul. v Králově Poli.

HÁZENÁ: 17.00 SKKP Brno – Zubří, extraliga mužů, stará hala ve Vodově ul. v Králově Poli, 15.00 Telnice – Maloměřice, 17.00 Kuřim – Velké Meziříčí, II. liga mužů.

FOTBAL: 10.00 SK Líšeň – Rosice, přípravné utkání, hřiště VUT Pod Palackého vrchem v Technické ul. v Brně-Králově Poli.

LEDNÍ HOKEJ: 15.00 Velká Bíteš – Blansko, 17.00 Rosice – Uherské Hradiště, Boskovice – Uherský Brod, krajská liga.

ŠACHY: 10.00 Třetí sobota, turnaj v rapid šachu v Brně, herna v ZŠ ve Staňkově ul.

NEDĚLE

FLORBAL: 17.00 Bulldogs Brno – Česká Lípa; superliga mužů, městská hala ve Vodově ul. v Králově Poli.

BASKETBAL: 17.00 Technic Brno – Hradec Králové, ženská liga, hala Morenda ve Vídeňské ul.

HÁZENÁ: 17.00 SKKP Brno B – Tatron Bohunice, II. liga mužů, stará hala ve Vodově ul. v Králově Poli.

Foto týden

↑ **KRYATHLON.** Desítky otužilců a sportovních nadšenců si v neděli na brněnském Olympijském festivalu vyzkoušelo kryathlon, jehož součástí je běh, běh na lyžích a zimní plavání. Foto: Deník/Lenka Jebáčková

Dotazník týdne

Šárka Kašpárková
bývalá atletka

Věk: 46 let
Odkud pocházím: Narodila jsem se v Karviné a dětství prožila v Havířově.
Proč jsem se dala na atletiku: Bavil mě individuální sport a navíc jsem začala chodit na atletickou školu, takže to vplynulo. Atletika mě odmala bavila. Je hodně pestrá a zahrnuje víc disciplín, což se mi vždycky líbilo.
Co se mi líbí a nelíbí na Brně: Město se mi líbí především kvůli poloze a velikosti. Není malé ani velké, ale akorát. Nelíbí se mi centrum, které je hodně kamenné. Přála bych si víc zeleně.
Oblíbený podnik v Brně: Centru se vyhýbám a naši oblíbenou restauraci na okraji nedávno zrušili. (smích) Když už jedeme do města, chodíme často do restaurace Jakoby na Jakubském náměstí.
U čeho si nejlépe odpočinu: Na procházce se psem nebo doma vleže u televize. (mlw)

INZERCE

zaměstnání nabídka

JERÁBNÍK-HPP. Práce v Brně i ČR, zaměstnání ve stabilní firmě s 26-letou působností na trhu v ČR, premie, benefity, cestovné, 538 711 747

Všechno, co potřebujete vědět

www.denik.cz

Foto týdne

↑ **KRYATHLON.** Desítky otužilců a sportovních nadšenců si v neděli na brněnském Olympijském festivalu vyzkoušelo kryathlon, jehož součástí je běh, běh na lyžích a zimní plavání. Foto: Deník/Lenka Jebáčková

Dne 8. 12. 2022 proběhla pravidelná schůze školního parlamentu. Přestože si kompletní zápis z ní můžete přečíst na stránkách školy (v sekci *Studium* → *Školní parlament*) nebo na nástěnce ŠP v uč. 30, ráda bych vás s jejím průběhem alespoň v krátkosti seznámila.

Úvodní slovo si vzala tradičně paní ředitelka. Zástupcům ŠP připomněla plánované LVK, hovořila o platbách SRPD, vídeňském Erasmu, přihláškách k MZ a dalších, neméně důležitých záležitostech. Na závěr pochválila žáky, kteří úspěšně reprezentovali naši školu v soutěžích, na což plynule navázala tím, že nejen pro ně, ale pro další jejich spolužáky, kteří budují dobrou pověst SZŠ Jaselské a zapojují se do nevýukových aktivit naší školy ve svém volném čase, bude v následujícím týdnu uspořádán koncert a autogramiáda kapely Mirai.

Reakce členů ŠP se zprvu zdály být dost ostýchavé, zaražené, možná i nevěřičné. Mirai? Jako Mirai Navrátil? Výherci Zlatého slavíka za kapelu roku?? Podobné dotazy mi po prvotním ohromení pokládali žáci a následně se zpráva jako lavina rozšířila do každého koutu budovy a slovo koncert se skloňovalo ve všech pádech až do jeho konání a vlastně i po něm.

O koncert se strhl enormní zájem, nicméně nafouknout tělocvičnu nebylo v našich silách. Pokusili jsme se tedy alespoň společně s Mgr. Jaroslavem Mikynou a Alexandrem Štossem (ZLA) zprostředkovat přímý přenos celého dění do jednotlivých tříd. Navíc po koncertu měli všichni žáci možnost si přijít pro autogram, nebo se i s kapelou vyfotit.

Tuto událost nebude snadné překonat, ale jelikož se kvapem blíží 75. výročí školy, o zajímavé akce určitě nouze nebude. Právě v rámci výročních oslav školy ŠP s Novým rokem vyhlašuje soutěž o návrh uniformy budoucnosti. Z dalších plánovaných akcí ŠP se můžete těšit též začátkem ledna na školní prezidentské volby, na které v únoru navážeme Valentýnským dnem, v plánu máme také uspořádat charitativní akci či ekologický týden v rámci Dne Země a později, již za teplejšího počasí, venkovní sportovní turnaj. Veškeré akce budou vždy blíže představeny na TV obrazovkách na chodbách, na nástěnce ŠP a také na flipchartu u vchodu školy.

Na závěr bych si dovolila za školní parlament popřát žákům i zaměstnancům školy všechno nejlepší do nového roku, zejména zdraví, pohodu a spokojenost.

Jako malá holka jsem milovala příběhy mé babičky o nadpřirozenu, které mi vyprávěla po večerech při svíčce. Hlavně příběh o Divokém honu, ten byl můj nejoblíbenější. Prý se za bouřky večer prohání lesem banda přízraků v čele s Divokým jezdcem na černém koni s ohnivýma očima a doprovází ho vlkodlaci, padlí vojáci, zlé duše, zákeřné víly a další zlí tvorové. Nebezpečí nehrozí jen těm, kteří se po setmění vydají do lesů, ale také těm, kteří se k honu přidají jen zavoláním „HÁLO“. Podle různých historek o Divokém honu, které mi babi vyprávěla, je po ukončení honu tento člověk zdánlivě odměněn částí úlovku, a to nejen třeba zajícem, ale také kusem masa. Jenže to nemusí být jen maso zvěřiny nebo koně, nýbrž také lidské. Úlovku se je poté velmi těžké zbavit, rozhodně se nesmí sníst a často se nejedná ani o čerstvé maso. Když náhodou půjdete v noci do lesů a uslyšíte Divoký hon, jak se kolem vás pohybuje nebo jen blíží, je lepší se uvelebit vedle cesty a nakreslit kolem sebe ochranný kruh, nebo se alespoň stočit do klubíčka hlavou dolů, Divoký hon je totiž lepší nezahlednout, člověk by se mohl zbláznit, zemřít, nebo přidat nedobrovolně k honu a zmizet nadobro, být jen dalším přízrakem. Když jsem byla o něco starší, došlo mi, že si babi dělala srandu a jen mě tím zastránila, abych do lesa nechodila po setmění a za bouřky. Nebo jsem si to alespoň myslela.

Jednoho dne jsem se jela projet na Diablovi do lesa, což je můj černý hřebec. Jeli jsme klusem, ale pak už jen krokem, protože se začal zvedat vítr a Diablo se chvílemi plašil, frkal nervózně, dával mi tím najevo blížící se nebezpečí a od nozder mu šla pára, udělalo se najednou totiž chladno. O chvíli později zazněl hrom a Diablo se postavil na zadní. Udržela jsem se v sedle a uklidnila ho, jen chvílemi nervózně hrabal kopytem a nechtěl se hnout z místa, ať jsem ho pobízela, jak jsem chtěla. Vítr se zvedal čím dál víc, nebe bylo černé a Diablo se znovu splašil, protože se ozval další hrom, tentokrát blíže. Kůň se opět vzpínal, já se už neudržela a sklouzla se mu po hřbetě dolů. Zachytila jsem ale jeho uzdu, a tak mi neutekl. Stoupla jsem k němu z boku a snažila se ho uklidnit dotyky a vlídnými slovy, při dalším hromu jsem ale byla nucena uzdu pustit, protože se postavil znovu na zadní, zařehotal, dopadl na přední, vykopl zadními do prázdna a tryskem poté utekl pryč a já osaměla. Uslyšela jsem troubení loveckého mysliveckého rohu a začala mít o Diabla strach. Hluk byl čím dál větší, krom rohu a větru byl slyšet i štěkot psů, lačnicích po krvi, ržáli koně, dusaly jejich kopyta a lovci ječivě křičeli a rachotili zbraněmi. Vzápětí jsem uviděla, co ke mně všechno běží, a hrůzou jsem oněměla. Babi měla pravdu! Divoký jezdec jel na černém koni, který měl ohnivé oči a kolem lovce běžela různá havěť, od lovicích vyhublých psů, po přízraky padlých vojáků, různá další stvoření, která jsem ani nikdy jindy předtím neviděla a asi o nich ani neslyšela. Vzpomněla jsem si, jak mi babi říkala, než umřela, co v takové situaci dělat. Řídila jsem se jejími pokyny, ale jezdec na koni se

zastavil i se zbytkem honu u mě, obklíčili mě. „*Hola, hola, nechceš část úlovku? Nebo se přidat k nám? Viděla jsi nás a určitě víš, co to znamená, když nás zahlédneš, ne?*“ Řekl a zasmál se divoce. Mlčela jsem, ignorovala ho a srdce mi splašeně tlouklo. Najednou se kolem mého krku sevřela ledová ruka a já visela ve vzduchu. „*To přece nemůžete!*“ Řekla jsem příškrčeně a páčil mě na krku ledový dotyk. „*Můžu, protože jsi nás zahlédla, zbavila ses tím své ochrany.*“ Opět se zasmál a mně se začalo zatmívat před očima. Najednou se ozval jiný hlas, který ve mně vzbouzel klid a byl mi velice povědomý. „*Okamžitě ji pust!*“ Jak ta slova dozněla, lovec se zasmál a hodil se mnou o zem. Promnula jsem si krk, konečně se pořádně nadechla, zůstala jsem ležet, protože na mě šly mdloby a podívala se na mou záchránkyni. Byl to velký přízrak bílé vlčice a o kousek dál stál Diablo, tentokrát byl klidný. Vlčice se na mě podívala a rozešla se mým směrem. Kupodivu jsem z ní neměla strach a v tu chvíli mi už nepřišlo nic divné, ani to, že tu se mnou mluví duchové. Stoupla si mezi mě a lovce a výhružně na něj vrčela. Chvíli na sebe hleděli, a nakonec lovcova tvář už neměla ten divoký úsměv. Jeho rysy zvažněly. „*Ty moc dobře víš, že tvou vnučku nemůžu nechat odejít bez potrestání, i kdybych chtěl.*“ Řekl lovec a prolomil tím ticho, které nastalo, jakmile vlčice přestala vrčet. „*Počkat. Řekl právě, že jsem vnučka té vlčice, nebo jsem se praštila do hlavy a teď jsem tak moc mimo?*“ Zamumlala jsem si spíše pro sebe. Začala se mi dělat tma před očima a já omdlela.

Když jsem se probudila, vlčice ležela vedle mě a pozorovala mě. Okamžitě jsem se posadila a zamotala se mi hlava. „*Jsi to opravdu ty, babi?*“ Zeptala jsem se a měla co dělat, abych se nerozbrečela. „*Ano, jsem to já a stále na tebe dohlížím, i když tu fyzicky už nejsem. Nebudu chodit kolem horké kaše. Sluníčko moje, jsi v pěkném průšvih. Před Divokým honem jsem tě varovala, že s nimi nesmíš promluvit, ale také se na ně nesmíš ani podívat. Kdybych se tu neobjevila, lovec by tě zabil, nebo si tě nechal a přidal si tě do té své sbírkové smečky jako další přízrak. Ta dobrá zpráva je, že žít budeš. Špatná je, že se budeš každý měsíc za úplňku astrálně proměňovat v přízrak černé vlčice a běhat po boku lovce. Ale budu tě moct občas hlídat, když o to budeš stát. Budu moct běhat někdy s tebou.*“ Sdělila mi zprávu smutně, ale poslední věta zněla radostněji. Nevěděla jsem, co na to říct. Ale uvědomovala jsem si, že to není tak špatné. Chvíli jsem si s babičkou povídala, ale pak už jsem se musela rozloučit a jet domů. Diablovi jsem vyskočila do sedla a unaveně si na něj lehla, nechala jsem ho, ať najde cestu domů sám, já na to neměla energii. Naštěstí měl orientační smysl dobrý, a tak jsme dorazili v pořádku do našeho domova.

Od té doby, co jsem se setkala s tímto tajemnem, uplynulo již několik měsíců a já se pokaždé za úplňku přidávám k lovcovi jako černá vlčice, ale alespoň občas si můžu popovídat s babičkou. Dávejte si pozor a nechodte v noci do lesa, abychom spolu jedné úplňkové noci neběželi společně po boku lovce.

Praxe v nemocnici mě samozřejmě hodně naučila, ale také mi dala najevo, že bych se v budoucnu chtěla možná věnovat něčemu jinému. Zatím mě hodně zaujal obor dentální hygiena, takže se toho zatím držím, ale také se hodně zajímám i o různá další oddělení, které ještě neznám. Zatím mám nejraději chirurgii, jsou tam i docela mladí lidé a dá se s nimi lépe komunikovat. Baví mě, že tam je více výkonů a zajímavých případů. Vlastně bych řekla, že tam můžu každý den čekat něco jiného. Baví mě hodně převazy a jsou tam i různé výkony, které máme možnost vidět a asistovat u nich. Hodně bych se chtěla podívat i na sály, nebo kdyby to bylo možné, tak by mě hrozně zajímalo vidět i nějakou operaci, ale zatím jsme nedostali žádnou možnost.

Oproti chirurgií mi přijde, že na interním oddělení děláme pořád to samé dokola, s tím že přijdeme na praxe a už vlastně tušíme, jak to v ten den bude nějak probíhat, většinou tam není nic moc nového a celkově se mi tam moc nelíbí. Chodíme konkrétně na oddělení 70 na ženy a nelíbí se nám tam už jak personál, který na nás není moc příjemný, tak tam skoro pokaždé něco chybí a nejsou tam vůbec ani některé důležité pomůcky, takže se tam i hůře pracuje a nemám k tomu celkově asi moc motivaci.

Ale zrovna dnes jsme měli paní, která si od rána stěžovala, že ji bolí něco v puse a po obědě se její stav zhoršil a už měla i bolesti na hrudi, takže se volal doktor. Panu doktorovi jsem asistovala, provedla jsem i EKG a zjistilo se, že má paní AIM, takže se rychle jelo i na „angio“. Takže bylo super, že máme i další nové zkušenosti a byli jsme vlastně u toho, jak takový AIM probíhá.

Na měsíční praxi jsem dostala neurologii, bylo to zajímavé a naučila jsem se tam hodně věcí. Ukázali nám i vyšetření, která jsem ještě neznala, a také jsme si mohli některé vyšetření zkusit. Poprvé jsem například asistovala panu doktorovi u lumbální punkce a bylo to vše zajímavé, ale ne úplně pro mě. Moc mě to tam nebavilo, protože jsem hrozně chtěla na chirurgii, ale tam paní učitelka dala už jiné žáky. Kdybych byla na měsíční praxi tam, kde mě to více baví, tak si myslím, že by mě to fakt i bavilo a chtěla bych v oboru i více zůstat, ale tím, že jsme tam chodili každý den a moc mě to tam nemotivovalo, tak si pořád vlastně nejsem jistá, kam bych po maturitě nejvíce chtěla. Jinak si ale myslím, že máme praxe fakt super, a hlavně jich máme oproti jiným školám více, takže máme i více zkušeností, což je fakt super.

Vánoční příběh

Autor: Michaela Cahová

Ve dnech 19. a 20. 12. 2022 proběhlo na naší škole ve dvoraně vánoční představení pod názvem Vánoční příběh, ve kterém vystupovali členové dramatického kroužku.

Vystoupení pojednávalo o příběhu narození Ježíše Krista a o cestě sv. Marie a sv. Josefa do Betléma. Ovšem nebylo zde pouze hraní. Mezi jednotlivé scény byly zakomponovány společenské tance (jive, cha-cha), recitování a jako aktivitu pro žáky i kouzelnické vystoupení a zpěv tradičních vánočních koled. Představení trvalo vždy jednu vyučovací hodinu pro tři třídy a pedagogy. Za dva dny se zde vystříдалo 18 tříd.

A nyní bych vám ráda představila žáky, bez kterých by se tato akce neobešla a všem moc děkuji za jejich účast a úžasné výkony. Vystupovali zde Patrik Urík, Ema Kejmarová, Kateřina Bílková, Patrik Rusek, Daniel Kalousek a Jan Kareš (2LB), Michaela Cahová (4L) a velké díky patří zače Emilce Bukajové (1A), která k nám přišla jako posila v den představení.

Za všechny členy dramatického kroužku mi dovoluťe poděkovat paním učitelkám Mgr. Dominice Babákové a Mgr. Ivě Lambové za to, jak nás dovedou motivovat, strhnout a jak vymyslely toto krásné představení. Díky jejich úžasné organizaci a zrealizování vánočního vystoupení, se mohli naši spolužáci i učitelé zpříjemnit dopoledne a naladit se na vánoční svátky.

V pátek dne 9. 12. 2022 se třídě 4C, společně s třídní paní učitelkou Věrou Winklerovou a s odbornými učitelkami Mgr. Procházkovou a Mgr. Čermákovou, naskytla příležitost jet na exkurzi do nemocnice IKEM v Praze. Sraz jsme měli na hlavním nádraží v Brně v 5:45 ráno a společně jsme všichni odjeli vlakem do Prahy.

V IKEM nás přivítala PhDr. Martina Šochmanová, která je náměstkem ředitele pro ošetrovatelskou péči a kvalitu a Mgr. Komínek, který pracuje jako vrchní sestra na transplantační chirurgii. Odprezentoval nám velmi zajímavou prezentaci o tom, co vše se dá u nich v nemocnici transplantovat, jak to u nich vypadá, kolik mají lůžek a kolik sestřiček.

zaměstnávají. Dále nás staniční sestra kardiochirurgické jednotky intenzivní péče a vrchní sestra kardiologie provedly po oddělení a ukázaly nám, jak celé oddělení vypadá a jak to u nich funguje.

Po exkurzi jsme byli navštívit pražské památky a vánoční trhy. Potom jsme dostali rozchod. V 16:30 jsme měli sraz na autobusovém nádraží. Společně jsme jeli autobusem, který nás odvezl zpět do Brna. Exkurze se nám moc líbila, prezentaci měli moc hezky připravenou. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací a doplnili vědomosti.

V pátek 9. 12. se naše třída 3L zúčastnila výukového programu „Lustiges Lernen“ (Veselé učení) organizovaného jazykovou školou Österreich Institut Brno, která sídlí na Moravském náměstí v Brně.

Hned v úvodu programu nás přivítal milý ředitel institutu Robert Jodelbauer, který nás informoval

o činnosti jazykové školy a krátkým kvízem ověřil naše povědomí o Rakousku.

Následně jsme se rozdělili do dvou skupin a absolvovali hodinovou výuku v německém jazyce plnou zábavných komunikačních her a aktivit s vánoční tematikou, které pro nás připravili, a kterými nás provázeli rodilí mluvčí.

Všichni zaměstnanci institutu byli velmi přátelští a ochotní nám s čímkoliv poradit. Celý program se tak nesl v příjemné a uvolněné atmosféře. Pro celou třídu byla tato zkušenost přínosná, program se nám líbil a mnohé jsme si odnesli.

V neděli 13. 11. 2022 jsme odjížděli z Brna domluveným autobusem a cesta proběhla v pořádku. Do Vídně jsme dorazili něco málo před polednem. Tento den jsme se jen ubytovali a udělali si PCR test.

Následující den jsme byli dovedeni do našich pracovišť. Já jsem pracoval v ÖJAB. Zde jsme se představili naší vedoucí, kterou jsme ale následně při naší práci viděli minimálně. Ukázali nám, na jakém pracovišti budeme jako jednotlivci pracovat. V úterý jsme už začali pracovat. Na patře, kde jsem byl já, jsem byl každý den přidělen k nějaké sestře a pomáhal jsem jim v jejich práci. Hlavní náplní práce byla hygiena, podávání pravidelných léků a popřípadě pomoc se stravováním. Občas se zde dělaly také převazy. Většina práce se konala ráno a po obědě už nebylo co dělat.

Oproti českým domovům pro důchodce/LDN mi přišel přístup sester k pacientům několikanásobně lepší. Ke každému pacientovi měly vybudovaný vztah a chovaly se k nim tam jako k sobě rovným, narozdíl od nás, kde se sestry většinou nad pacienty povyšují. Neříkám, že všechny, ale velká spousta z nich se takto chová. Většinou zde byly sestry ze zahraničí, konkrétně ze zemí bývalé Jugoslávie, Slovenska a Česka. Já jsem se setkal se Slovenkami a Chorvatkami. Součástí našeho pobytu byla i prohlídka Vídně s průvodcem, která nebyla příliš záživná, protože mi přišlo, že náš průvodce měl po nás další skupinu a chtěl to mít rychle za sebou, takže jsme z toho nic neměli.

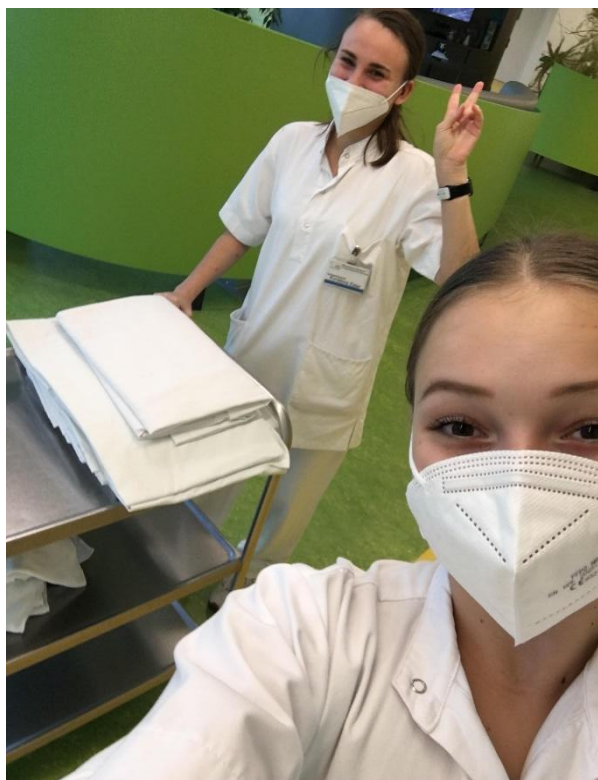
Celkově bych ale pobyt hodnotil pozitivně. Vyzkoušel jsem si, jaké by to bylo pracovat v Rakousku. Sestřičky mě do svého kolektivu uvítaly s otevřenou náručí a byly velmi sdílné, takže jsem se mohl zeptat na cokoliv, co mě zajímalo ohledně toho, co obnáší pracovat v cizině, například jaký plat mají, jak je to s cestováním, kde se dá ve Vídni zařídit ubytování nebo zda by mi to celkově doporučily. Další věcí, která se mi na tomto pobytu moc nelíbila, bylo stravování, kdy jsme dostávali hrabičkové obědy, a na večeri byly malé porce. Pozitiva zde ale převážila negativa, a kdybych mohl jet znovu na Erasmus, tak bych neváhal.

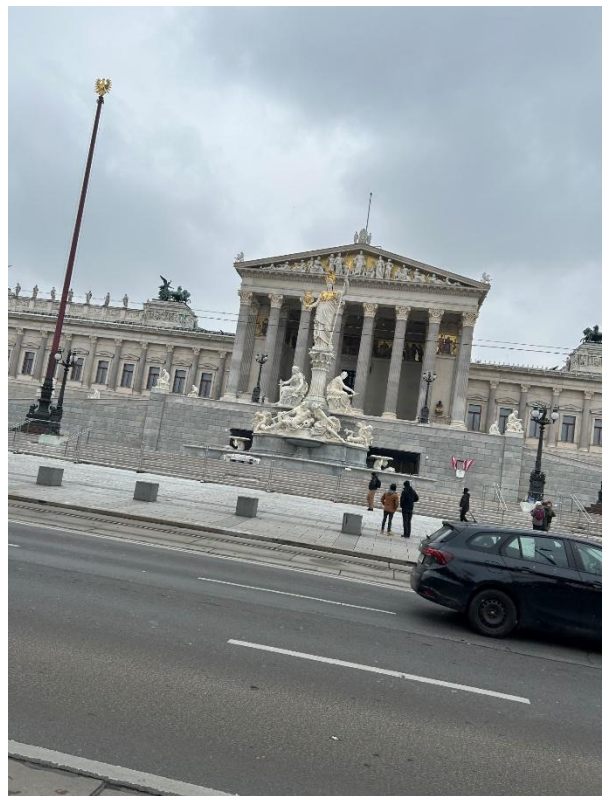

Před odjezdem jsem měla strach, jaké to bude, jestli tam budu mít kamarády a vůbec jestli někomu budu rozumět.

Na Erasmu se mi líbilo, bylo to dobře zorganizované. Obědy nějaký den nic moc, večere byly dobré. Na pracovišti byl velmi milý personál, ale domluvit se s nimi bylo trochu horší, protože všichni mluvili jen německy. Byla to velmi dobrá zkušenost a myslím si, že mě to v jazyce posunulo. Určitě bych jela znovu, nebo minimálně bych to doporučila všem ostatním.

Já jsem se na Erasmus moc těšila, ale zároveň jsem měla obavy z nových kamarádů, a jak zapadnu do kolektivu. Nakonec jsem si našla spoustu kamarádů a za to jsem byla ráda. Jídlo bylo na Erasmu dobré, až tedy někdy obědy byly nic moc. Pracoviště bylo úžasné, zaměstnanci s námi měli trpělivost a snažili se na nás mluvit pomalu německy a celkově byli velice milí. Naučila jsem se na Erasmu hodně věcí, jak nová slovíčka, tak praktické dovednosti. V německém jazyce jsem se rozhodně zlepšila, a to jen díky tomu, že jsem mluvila a snažila se dorozumět všemi způsoby. Určitě bych Erasmus všem doporučila, taková zkušenost se nedá zapomenout.

Street dance zahrnuje všechny pouliční tance, ve kterých si nachází stále větší oblibu mladá generace. Mezi originální (původní) pouliční taneční styly patří Breaking (Break Dance), Locking a Popping, později se přidaly Hip Hop a House Dance. Dnes však pod Street Dance zařazujeme mnohem více tanečních stylů: Dancehall, Litefeet, Krump, Vogue, Waacking, atd.

Všechny tyto tance jsou neoddělitelně spjaty s konkrétní hudbou a životním stylem.

Já a tanec

Jako menší jsem se hodně zajímala o taneční pořady v televizi, proto jsem také chtěla začít s tancem. Moje první zkušenost byla, když mně bylo okolo deseti let, na tanečním táboře.

Na tanečním táboře jsem si našla spoustu nových přátel a tanec mě moc bavil, proto jsem také v tanci pokračovala a začala docházet na pravidelné tréninky. Nejvíce mě bavilo vystupovat na podiu před rodiči na vánočním vystoupení. Ze začátku jsem mívala trému, ale po příchodu na podium tréma ustála. Chtěla jsem s tancem pokročit, a proto jsem se rozhodla přestoupit do tanečního studia B-fresh, kde bych začala tancovat závodně. Tak se i stalo a po roce trénování v nesoutěžní složce jsem postoupila do skupiny, kde jsem mohla soutěžit a mít větší šanci tancovat i před lidmi které jsem neznala.

Přípravy na soutěž trvaly půl roku a byly velice náročné a nemohla jsem na žádném tréninku chybět. Soutěže měly tři kola, v prvním kole soutěžily taneční studia v Jihomoravském kraji, ve druhém kole soutěžily taneční studia z celé Moravy a třetí kolo bylo mistrovství České republiky. Ze soutěží jsem si odnesla spoustu medailí. Přestoupila jsem do menšího tanečního studia Art factory, kde jsme jako skupina na mistrovství České republiky skončili druzí. Zúčastnila jsem se i soustředění, které se konalo ve Žďáru nad Sázavou, tréninky byly dvakrát denně a trvaly dvě hodiny. V obou tanečních studiích jsem tancovala street dance a nejvíce mě bavilo tancovat styl house dance. S tancem jsem skončila před dvěma lety kvůli zdravotním problémům, což mě velice mrzelo, ale přesto doufám, že se k tanci jednou vrátím.

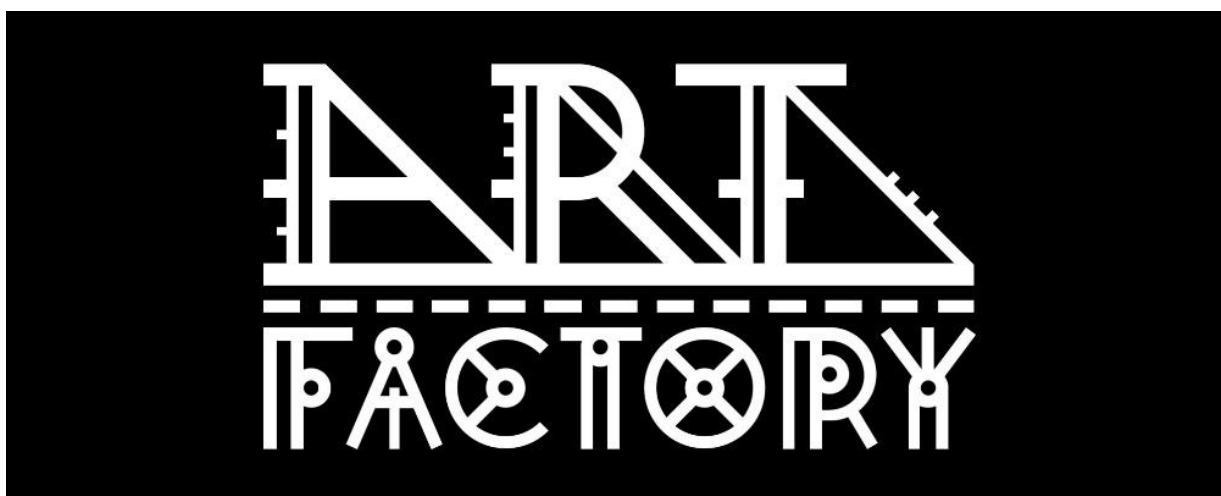
House dance

House dance je často improvizovaný a klade důraz na rychlé a složité kroky orientované na nohy v kombinaci s plynulými pohyby v trupu a také s prací na podlaze. Důraz je kladen na

jemné rytmy a „riffy“ hudby a práce nohou na ně úzce navazuje. Obvykle se tančí na hlasitou basovou elektronickou taneční hudbu.

Vyznamní tanečníci

Brian "Footwork" Green, Tony McGregor, Marjory Smarth, Caleaf Sellers, "Brooklyn" Terry Wright, Kim D. Holmes, Akira (aka London) Mizuno, Shannon Mabra, Tony "Sekou" Williams, Shannon Selby (aka Shan S), Voodoo Ray

Upřímně jsem původně nevěděla o čem psát, protože spoustu lidí nebere tanec jako sport, ale nakonec jsem se rozhodla, že o tom napíšu, protože to tvořilo velikou část mého života a nebýt jedné nešťastné nehody, tak asi tancuji do teď.

K tanci jsem se dostala už jako úplně maličká holčička, kdy mi ještě nebyli ani dva roky. Bylo to v době, když jsem na sebe oblékla první kroj a začala jsem tancovat na hodech v naší vesnici. Samozřejmě, že mi to ještě kdoví jak nešlo, ale vytvořila jsem si k tomu určitý citový vztah. Jakmile přibývaly roky, přibývaly i další a další sukně, kdy už to začínalo být těžké. Mít na sobě minimálně pět vrstev a být v tom celý den, nebyla žádná sranda.

Když mi bylo asi 9 let, začala jsem chodit do tanečního studia Ondrášek, kde se tancovali folklorní tance. Měli jsme spoustu tanečních choreografií a bylo velice těžké si je všechny zapamatovat, ale díky úžasnému kolektivu, který když mohl, tak pomohl, šlo všechno mnohem snáz. Každému šlo něco, takže jsme se všichni navzájem učili. Pro mě to byla úplně nová zkušenost, protože to chtělo úplně jiné kroky a slova, než u nás na hodech, ale kdo by to byl čekal, když na hodech jsem zpívala po našem a v Ondrášku slovensky. Čím déle jsem tam byla, tím lehčeji se mi vše učilo a vše mi šlo líp. Tréninky jsme měli minimálně 2x týdně. Naší výbavou na tréninky byla vždy nějaká delší sukně, legíny, taneční tretry, návleky nebo štulpny a samozřejmě něco na pití, bez toho to nikdy nešlo. Na začátku tréninku jsme si vždy dali menší rozvíčku, abychom se protáhli a trochu se rozeřádili. Rozvíčka většinou zabrala takovou čtvrt až půl hodinky, následně jsme se postavili do dvou řad a začali jsme si opakovat určité kroky, otočky, různé podklesy a výskočky. Jakmile jsme měli dostatečně zopakováno a procvičeno, šli jsme tancovat. Vždy jsme měli dvě až tři choreografie na trénink. Všechno bylo o opakování a neustálém cvičení, jak se říká, opakování je matka moudrosti a je to tak.

Každým dalším rokem jsme se zlepšovali, tím pádem se nám otevřeli dveře i do zahraničí. Zpočátku jsme jezdili více méně jen na Slovensko, ale pak už jsme začali jezdit i do Itálie, a to byl teprve zážitek. Když jsme prvně jeli do Itálie, tak to byly velká a velice dobrá zkušenost. Já sama jsem v Itálii zjistila, jak je důležitá pravidelná strava a dodržování pitného režimu. Abych řekla, jak jsem k tomu došla. Celý den před vystoupením jsem si říkala, že jak je teplo, tak nemám hlad a že nemám ani moc žízeň, bohužel se mi tohle pěkně vymstilo. Odpoledne /večer nás čekalo vystoupení a já jsem začala pociťovat, že je něco špatně, začala se mi motat hlava a bylo mi špatně. Nechtěla jsem tomu věnovat velkou pozornost, protože to vystoupení pro mě bylo moc důležité. Když už jsme šli na podium, já věděla, že je zle, ale už se nedalo nic dělat. Horko těžko jsem odtancovala svoji část, a když jsem odešla z podia, tak jsem omdlela.

Naštěstí to nebylo nic vážného, jen jsem si chvíli poležela s nohama nahoře a dostatečným příjmem tekutin a o pár hodin později jsem už byla fit. Ale pochopila jsem, že sport není jen o tom být silný, namakaný a prostě takový ten typický stereotyp. Je to i o dobré stravě, dodržování pitného režimu a taky psychickém zdraví.

Kdybych nebyla v tak dobrém kolektivu, asi bych se nenaučila tolik věcí a netancovala bych tak dobře. Samozřejmě vždycky je tam rezerva a je co dohánět. Bohužel v současné době už žádný sport nedělám, protože mě potkala nemilá řada úrazů, v podobě posunuté chrupavky v levém kolenu nebo otřesu mozku a následných rehabilitací. Ale to. Že mě potkalo pár úrazů, neznamená, že se sebou nic nedělám. Stále se snažím nějak pravidelně cvičit. Určitě bych se ještě nějakému sportu chtěla věnovat, ale momentálně vyhrává škola, focení a myslivost. Sice tyto věci nejsou sport, ale člověk se u toho taky zvládne pořádně zapotit.

Tento zážitek mi nejvíc utkvěl v hlavě. Nevím, jestli je nejzajímavější, ale pro mě to bylo velmi důležité. Sledovala jsem zápas amerických vysokých škol v basketbalu, kde hraje moje kamarádka, která je v momentálně v Texasu a chodí na Weatherford College. Vždy tyto zápasy vysílají živě na jejich webových stránkách. Řekla jsem si, že se podívám, jak to je rozdílné v USA a u nás.

O basketbal se zajímám velice krátce, ale hodně mi přirostl k srdci. Od minulého roku se jezdím koukat na basketbalové zápasy mezi městy ČR s rozhodčími. Přemýšlela jsem totiž i nad nástupem do ČABR, což je Česká asociace basketbalových rozhodčích. A protože jsem viděla více těchto zápasů, chtěla jsem vidět, jak to tam probíhá a zároveň jsem chtěla podpořit kamarádku. Velký rozdíl je v tom, že i zápasy mezi vysokými školami začínají americkou hymnou. Poté to probíhá jak v ČR, kdy si podávají ruce trenéři obou týmů se zástupcem každého z týmů. Co se mi líbilo hodně, tak bylo to, že každý hráč z obou týmů měl svůj nástup. Hrozně se mi líbil i ten zápal, který mají Američani. Jde i vidět, že to berou hodně vážně, i když jde pouze o zápasy mezi vysokými školami. Všichni z týmu si hrozně fandí, a když se někomu něco nepovede, tak jim to nevadí a podporují se ještě víc. Z té hry mají o dost větší zážitek.

Těšila jsem se, až kamarádku uvidím hrát a bála jsem se, že na hřišti často nebude, když je nová. Ovšem oni jí na hřiště dávali každý moment, co si jen chvíli odpočnula. Získala jim hodně bodů, nejen díky zkušenostem, které nasbírala, když hrála za BK Žabiny. Ale také tím, že je opravdu hodně vysoká i na basketbalistku. Její tým sice nevyhrál, ale i tak se posouvají dál. Až dostuduje, dostane se podle mě hodně daleko. Je totiž hrozně šikovná a těším se, až se opět dostane do hry. Zároveň se pak i na ní půjdu podívat do Ameriky, až budu moct cestovat.

Sport, který mě nezaujal

Autoři: Eliška Bajgerová (absolventka školy)

Sport, který opravdu nesnáším, je fotbal. Tuto hru jsem byla nucena hrát v dětství. Protože jsem měla samé bratrance a já byla jediná holka, byla sem nucena bratrance i rodiči hrát fotbal. Přišlo mi vždy nesmyslné, když hráč byl lehce odhozen a hned se svalil na zem, aby měl výhodu – je to opravdu trapné.

Vadilo mi také, že každý kluk mě odsuzoval, protože jsem holka a hraji fotbal, z donucení ještě k tomu. Když jsem říkala rodičům, že mě to nebaví, tak se ptali proč. Řekla jsem, že kluci jen simulují a nikdy si pořádně nezahrají. Dostala jsem odpověď, co by si tedy chtěla dělat? Já bych strašně ráda tancovala. Už od malička ráda tancuji jakýkoliv styl tance, ale tančit jsem nemohla, protože je to drahé, takže jsem byla odsouzena hrát dál fotbal. Chlapci mě neměli rádi, protože jsem neměla ráda fotbal. Brána je obrovská, takže je veliká šance dát gól, pokud do vás někdo neskóčí nebo vám nepodkopne nohy. Neustálé poštučování a pískání a nesportovní chování mě opravdu nebavilo, a navíc mi nikdo nepřihrál, protože jsem přece holka. Trenér mě proto dával hrát častěji než někoho jiného. Tím, že rodiče na zápasech svých dětí jen pijí a baví se spolu, a tím pádem nedávají pozor, tak kdykoliv jsem dala gól, nikdo mě neviděl a pro mě to bylo prostě zbytečné.

Přestala jsem na fotbal chodit, aniž by to moji rodiče věděli, chodila jsem radši ven s kamarádkami. Po čase však, ale zavolal trenér, že nechodím na fotbal a já měla velký problém. Po tom, co jsem se doma rozbrečela, aby mě na ten hloupý fotbal neposílali, konečně pochopili, že je to pro mě opravdu strašné. Na fotbal jsem přestala chodit a byla jsem konečně šťastná. Fotbal opravdu nesnáším, nejspíš kvůli traumatu z dětství.

Spousta lidí si myslí, že mažoretky se nedají počítat jako sport. Spoustu lidem připadá tento sport směšný. Mažoretky podle nich nejsou náročné, nevyžadují trénink, dřinu a je to podle nich jen pochodování na hudbu a točení s tyčkou. Setkala jsem se s hodně lidmi, co si tohle myslí a od některých to poslouchám pořád. Je těžké jim vysvětlit, že to tak není. Kdo to totiž nikdy nezkusil, neví, o čem to je. Nejhorší na tom je, že ho ani nechtějí poznat. Lidé tento sport pouze soudí, přitom o něm neví vůbec nic. Nikdo z nich totiž nevidí ty hodiny strávené v tělocvičně, tréninky minimálně čtyřikrát týdně, spoustu dřiny a úsilí, o to být po každém tréninku lepší a zdokonalovat se. Každopádně je to jejich názor, s tím my nic neuděláme. My se můžeme jen soustředit na sebe a dělat to, co nás baví a naplňuje. Ať si o tom každý myslí, co chce.

Mažoretky už dávno nejsou totiž jen pochodování na dechovou hudbu a točení s hůlkou, je to mnohem víc. Tak jako všechny sporty se i tento každým rokem a každou další sezónou vyvíjí a zdokonaluje. Od klasické představy, jakou o mažoretkách každý má, se teď velice liší. Přidávají se čím dál těžší prvky, jak už gymnastické, tak prvky s hůlkou. Přidávají se další disciplíny jako například sestavy s třásněmi nebo s vlajkou.

Mažoretkám se věnuji od svých šesti let, tedy už téměř 12 let. Dostala jsem se k nim kvůli své sestřenicí, která mě přemluvila, ať to jdu zkusit taky. Pamatuji si, že když s tím přišla, vůbec se mi do toho nechtělo. Nakonec jsem se ale nechala přemluvit svými rodiči. Teď jsem jim za to ohromně vděčná, protože to bylo dobré rozhodnutí. Dostali mě k něčemu, co mě baví, naplňuje a miluji to.

I přestože dělám mažoretky skoro 12 let, nikdy nezmizí ta nervozita, když stojíte na startu se svými kamarády a čekáte, než vyhlásí jméno vašeho týmu a vy konečně můžete ukázat, na čem jste tak tvrdě dřeli. Nezáleží na tom, jestli je to kvalifikační kolo, finále, nebo mistrovství světa. Vždycky tam budou ty obavy, že něco pokazíte, něco se nepovede, něco bude špatně. Pak se ale postavíte na pódium a čekáte, než se vám pustí hudba, podíváte se na všechny svoje kamarády okolo sebe a řeknete si: „My to dáme, udělali jsme pro to všechno.“ A najednou je všechna nervozita pryč, necháte na pódiu ze sebe to nejlepší, a pak už je to jen na porotě.

Mažoretky pro mě nejsou jen pouhý sport, je to tanec, vášeň a hlavně je to něco, kde jsem si našla pravé kamarády. Jsou to lidé, se kterými mám tolik zážitků a vzpomínek, na které nikdy nezapomenu. Nikdo vám totiž už nikdy nevezme ten pocit, když stojíte na pódiu a čekáte, než vyhlásí výsledky. Když se se svým týmem všichni čekáte, než vyhlásí vaše jméno. Tu radost

kterou všichni máte, když vyhlásí vaše jméno jako jméno vítězného týmu. Nikdo vám tyto vzpomínky nikdy nevezme. Zažila jsem s nimi jak prohry, tak výhry. Spoustu období, kdy se nám nedařilo, nebylo jich ale tolik jako těch, kdy se nám dařilo. Můj tým je pro mě moje druhá rodina, nevím, co bych bez nich dělala. A o tom podle mě sport je, nejen o výhrách a prohrách, ale o přátelství, radosti a zážitcích.

Myslím si, že moje strava je velmi pestrá, obsahuje zdravé i bohužel nezdravé jídlo. Jím pravidelně 4× až 5× denně. K snídani si většinou dám jogurt s myslí, někdy mléko s myslí. Teď když je čas, tak si udělám třeba míchaná vejce nebo volské oko s nějakým kouskem pečiva. Dopolední svačinu teď moc nedodržuji, protože vstávám pozdě. Někdy si ji ale dám a většinou je to nějaké ovoce – nejčastěji banán, jablko. Když je škola, svačinu mám vždycky, nějaké ovoce, a pak třeba dvě celozrnné bulky nebo žitný chléb. Bílé pečivo moc nejím, občas jen chleba jinak ne. Na oběd mám to, co nabízí školní jídelna, když mi to nechutná, uvařím si něco rychlého doma nebo si koupím něco ve městě např. nudle, někdy KFC, atd. Fastfoody ale jinak moc často nejím, většina věcí mi nechutná, a to co ano, tak si prostě občas dám. Když je víkend nebo prázdniny, tak se v kuchyni střídá máma i táta, já skoro nevařím – nejde mi to. Na oběd je skoro vždy maso s nějakou přílohou, někdy bezmasé jídlo, omáčky, nějaké cizí jídlo atd.

Jelikož táta pracuje v gastronomii, tak se u nás vaří fakt různorodě a často. Odpolední svačinu moc nedodržuji. Co se týká večere tak jím nejčastěji mozzarellu a sýr cottage se salátem a pečivem, nebo třeba plněnou tortillu. Teď jím dokonce i grilované věci jako je sýr nebo klobásky. Obvykle ale mám k večeři zeleninu nebo salát.

K pití piju nejčastěji sirup s vodou a čaj, občas vodu, někdy ochucené minerálky. Kafe si dám málokdy. Colové nápoje nepiju, nechutná mi to. Občas si dám jen kofolu.

Sladkosti moc nejím, mám slabost spíše na slané pochutiny, takže často si dám k televizi tyčinky, popcorn atd. Chipsy domů nekupujeme, ale občas si je dám někde s kamarády.

Chtěla bych změnit určitě to časté pojídání slaných pochutin, a ještě víc omezit pečivo. Jinak si myslím, že ovoce a zeleniny jím hodně a že moje strava není nějaká tragická.

Když jsem byla malá, hodně jsem sportovala. Ráda jsem jezdila na bruslích, na kole, atd. Když jsem povyroستla, začala jsem dělat moderní gymnastiku. Byl to velmi náročný sport a moc mě bavil, bohužel byl časově velmi náročný, tak jsem ho přestala dělat. Byla jsem z toho smutná, a tak jsem přemýšlela, o nějakém jiném sportu, který by nebyl tak moc časově náročný.

Netrvalo to dlouho a začala jsem chodit do roztleskávaček. Tento sport mě moc bavil. Jezdili jsme po různých vystoupeních, a dokonce jsme byli i na soutěži roztleskávaček, kde jsme se umístili na krásném třetím místě. Postupem času jsem k roztleskávačkám přidala i chození do mažorettek.

Naštěstí oba tyto sporty šli skloubit se školou, a tak jsem byla šťastná, že můžu sportovat. Těmto sportům jsem se věnovala opravdu dlouho, ale bohužel s postupem času jsem začala mít zdravotní problémy a musela jsem svůj sportovní sen ukončit.

Byla jsem smutná, že nemůžu sportovat a přemýšlela jsem čím nahradit sport, nebo alespoň volný čas, co mi zbýval po škole. Rozhodla jsem se chodit na vycházky se svým psem, jelikož to bylo stále lepší než nedělat nic. Chodila jsem se svým psem stále na delší a delší vycházky. Bohužel i tyto vycházky jsem musela časem zkrátit kvůli studiu na střední škole.

Sport mám stále ráda, i když ho nemůžu dělat jako dřív. Až budu mít jednou děti, určitě je povedu ke sportu.

Moderní gymnastika je sport, který kombinuje prvky baletu, gymnastiky, divadelního tance a akrobacie, a to jak s náčiním, tak i bez něj. Náčiním se rozumí švihadlo, obruč, míč, kužele a stuha.

Výkon hodnotí skupiny rozhodčích: 4–5 rozhodčí na provedení (E), 5 rozhodčích pro MS a OH – hodnotí se technika + artistika 4 rozhodčí na obtížnost (D) Sestavy obsahují předepsaný počet prvků bez náčiní a s náčiním, které jsou předepsány na oficiálním formuláři. Závodí se v kategorii jednotlivkyň, a to ve čtyřboji (dva roky vždy předepsaná čtyři náčiní), trojboji (tři náčiní) a ve společných skladbách. Nejvyšší českou soutěží je Mistrovství České republiky, které se pro většinu kategorií koná jednou za rok. Některé kategorie nemají vypsané mistrovské závody a končí na úrovni oblastních přeborů.

Cheerleading (česky roztleskávání) V cheerleadingu se používají různé prvky: pohyby rukou, skoky, výkopy, akrobacie, pohříky, stunty a pyramidy, velmi důležitá je proto taneční, gymnastická či jiná pohybová průprava.

Cheerleadingu se mohou věnovat děti již od mala, soutěžně pak od šesti let. Do cheerleadingu patří nejen klasické roztleskávání na zápasech, ale i tzv. sportovní cheerleading. Ten zahrnuje stunts, pyramidy, výhozy a akrobacii. Patří do něj také choreografie a skoky.

V České republice je každoročně pořádáno několik soutěží. Nejznámější soutěží je Mistrovství republiky v cheerleadingu (v květnu či červnu) a otevřené soutěže v prosinci, březnu a červnu, dále se během roku uskutečňuje i několik klubových soutěží. Mistrovství Evropy je pořádáno zpravidla na přelomu června a července a Mistrovství světa potom v dubnu.

Mažoretky – Tanečnice, jejichž choreografie je založená především na barvitě práci s náčiním. Náčiním je hůlka – Klasická mažoretky se snaží udržet charakteristické rysy vystoupení mažoretek. Klade důraz na techniku pochodu a držení těla, a to především v rámci pochodového defilé s doprovodem dechové kapely.

Pronikají sem však taneční prvky, kostýmy by měly vycházet z tradiční uniformy s kozačkami a lodičkou na hlavě. Klasická mažoretky tančí ve skupině. Dělí se i na jednotlivce (sólovou mažoretku) a duo, ve kterém účinkují dvě.

Od deseti let jsou to skupiny. Soutěžní kategorie – minikadetky/littlekadetky kadetky juniorky seniorky Rozhodující pro zařazení do kategorie je průměr věků skupiny.

Stavění sněhuláka ve vnitrobloku školy

Autoři: 4D

Autor: Monika Pisková (absolventka školy)

Domácí baileys

- 2 karamelová salka
- 300 ml rumu
- mandlový pudink
- 500 ml mléka

Z mléka a pudinku si uděláme pudink (pudink nesladit). Necháme ho vychladnout, ale promícháváme, aby nevznikl škrálop. Mezitím si vyšleháme karamelová salka a postupně přidáváme vychladlý pudink a úplně nakonec i rum. Rozlejeme do sklenic a dáme do chladna.

Je známý jako Ronaldo (* 18. září 1976, Bento Ribeiro), je bývalý brazilský fotbalový útočník. Kromě brazilského má i španělské občanství.

Ronaldo: Brazilský fenomén, který překonal tři vážná zranění i infarkt

Ten druhý Ronaldo, ten tlustý Ronaldo, ten Ronaldo s příšerným účesem. I tak je občas nazýván legendární útočník Ronaldo Luís Nazário de Lima, který je nyní zastíněn novou hvězdou nesoucí stejné jméno. Kariéru brazilského ostrostřelce plnou vzestupů i pádů si nyní teď představíme.

Z předměstí Rio de Janeiro do Evropy snadno a rychle

Příběh jednoho z nejlepších snajperů historie fotbalu začal v ulicích Benta Ribeira, předměstí brazilského Ria de Janeiro, kde se v srpnu roku 1976 narodil. Ve škole byl **Ronaldo Luís Nazário de Lima** velice dobrým studentem, avšak po rozvodu rodičů musel v jedenácti letech studia zanechat a začít obstarávat peníze na živobytí. K tomu částečně sloužily i pouliční fotbalové turnaje.

Jeho přátelé i sourozenci v něm okamžitě zpozorovali velký talent a snažili se jej ve fotbale vždy podporovat. Ronaldovo umění, obrovská vášeň a radost z fotbalu přilákala pozornost **Jairzinha**, bývalého brazilského forvarda, jenž tehdy koučoval São Cristóvão. Ten mu dal šanci ukázat své fotbalové dovednosti získané na ulici i na pořádném hřišti.

Tehdy šestnáctiletého Ronalda poté doporučil svému bývalému klubu – Cruzeiro. Zde v první sezoně mladý útočník nasázel úžasných 44 branek. Jeho rychlost, skvělý driblíng a fyzická síla spolu s perfektním zakončením z něj okamžitě udělaly jednoho z nejnadějnějších a nejzajímavějších teenagerů své doby.

Vysloužil si tak i pozvánku do reprezentace na Mistrovství světa v roce 1994, které Brazílie ovládla. Celý šampionát sice jen proseděl na lavičce, ale domů se nevracel s prázdnou. Při svém pobytu v Evropě si totiž zajistil přestup do PSV Eindhoven.

Právě holandské kluby byly častou destinací talentů z Latinské Ameriky, respektive jakýmsi odrazovým můstkem pro jejich další velká evropská angažmá.

Nizozemí, Španělsko a Itálie! Ronaldo dává góly všude, kde jen může

V novém prostředí předváděl Ronaldo to, co mu bylo vlastní – střílel góly jako na běžícím páse! S průměrem téměř jedna branka na zápas přilákal pozornost velkých evropských klubů a po olympijském turnaji v roce 1996 zakončeném bronzovou medailí byl čas pro přesun z PSV.

Holandský celek si nakonec plácl se slavnou Barcelonou. I v katalánském klubu pokračoval ve své jízdě. Během 49 zápasů si zapsal 47 gólů a pomohl týmu k výhře ve španělském poháru. Vydařená sezona mu ale především přinesla první velkou osobní trofej – FIFA Hráč roku 1996! Ve dvaceti letech se stal nejmladším držitelem této trofeje.

V té době také Ronaldo podepsal obrovskou doživotní smlouvu s Nike v hodnotě více než 180 milionů eur!

Barcelona si ovšem svůj klenot neudržela. Tehdy velice solidní nabídka v hodnotě 15 milionů eur od Interu Milán stačila, aby se Ronaldo přesunul už po jednom roce do Itálie.

Fanoušci zde očekávali velké věci. A také se jich dočkali! V první sezoně jim brazilský útočník udělal radost 34 brankami a zvedl spolu se zbytkem týmu nad hlavu pohár UEFA. Nezastavitelný mladík poté jako první v historii obhájil cenu pro nejlepšího hráče roku, a navíc obdržel i první Zlatý míč.

Co se děje s Ronaldem?! Aneb Záhadné finále Mistrovství světa roku 1998

Ronaldo zažíval naprosto rapidní start své kariéry a neuvěřitelná forma, kterou si držel posledních pár let, měla pomoci Brazílii na Mistrovství světa roku 1998. Tentokrát už nejel na světový šampionát jako neznámý mladík, nýbrž jako světová hvězda.

Svou roli potvrdil. Čtyřmi góly, včetně toho ve dramatickém semifinále s Holandskem, dotáhl Brazílii až do finále. V něm ji čekal domácí francouzský celek.

Když Brazílie potvrdila před utkáním svou sestavu, Ronaldo na ní nebyl! Některé spekulace tento problém již dříve naznačovaly. Brazilský tým dokonce nenastoupil ani k úvodnímu rozehrání.

Na poslední chvíli byl ale nakonec Ronaldo dopsán na soupisku, a dokonce do základní sestavy! Hned od začátku hry však bylo něco špatně. Toho, že Ronaldo není ve své kůži, si všimli všichni fanoušci. Jeho výkon byl velice mizerný a Francie si za velkých ovací domácích fandů došla pro jasné vítězství 3:0.

Později vyšlo na povrch, co se v den finále opravdu stalo. Na hotelovém pokoji dostal Ronaldo jakýsi nevysvětlitelný záchvat. Jeho spolubydlicí Roberto Carlos okamžitě volal pomoc ostatních a doktorům nahlásil, že se jednalo pravděpodobně o epileptický záchvat.

Nasazení Ronalda do zápasu očividně nebylo asi nejšťastnějším řešením. Na základě této výpovědi totiž dostal silné léky, které snižují mozkovou aktivitu. To kromě pochybného výkonu ve finále vysvětluje také neočekávaný pád na schodech letadla při příletu do Brazílie.

Později se navíc ukázalo, že to nebyl epileptický záchvat. Ronaldo ve skutečnosti na hotelovém pokoji prodělal infarkt.

Jedno z nejhorších fotbalových zranění v historii

Po hororovém konci světového šampionátu se vrátil Ronaldo zpět do starých kolejí – v dresu Interu Milán proháněl soupeře a střílel branky. Zdraví mu ovšem nevydrželo příliš dlouho.

V listopadu roku 1999 se tentokrát zranil při utkání. Přetržení šlach v pravém kolenu si vyžádalo operaci a dlouhou rekonvalescenci. Na problémy s koleny si stěžoval Brazilec už dříve. Byl to důsledek jeho neskutečné rychlosti a síly, které vyvíjely hlavně na kolena obrovský tlak.

Velký návrat byl naplánován na konec sezony na finále Coppa Italia. Po sedmi minutách na hřišti se však Ronaldo skácel k zemi.

Koleno nebylo dostatečně vyléčené a zradilo jej znovu. Zranění si obnovil, a dokonce ještě v mnohem horším měřítku. Jeho lékař prý v životě nic tak špatného neviděl. V jednu chvíli mělo prý během léčby Ronaldovo koleno dokonce velikost kopacího míče. Jeho šance na návrat nebyly vysoké.

Pohádkový comeback na trávníky

Zázrak se nakonec povedl, a po více než roce se tak mohl Ronaldo vrátit zpět na trávníky. Poměrně překvapivě se jej pak rozhodl kouč brazilského národního týmu Solari vzít na světový šampionát v roce 2002.

A dobře udělal! Brazílie slavila titul a velkou zásluhu na tom měl právě Ronaldo, známý i pod přezdívkou „*El Fenomeno*“. Nejlepší střelec turnaje rozhodl dvěma brankami i o výhře ve finále nad Německem, a spravil si tak chuť po minulém pokaženém finále.

Po návratu jako z pohádky čekala RONALDA nová velká etapa. Za tehdy rekordních 45 milionů eur si jeho služby zajistil Real Madrid. Fanoušci byli z jeho příchodu u vytržení a v cestě nestála ani jeho minulost spojená s Barcelonou. Prodej dresů s jeho jménem lámal rekordy.

Z hlavní hvězdy se stává nechtěné zboží

Novopečený držitel druhého Zlatého míče i třetí ceny za FIFA Hráče roku ve svém novém působišti nezklamal. Během necelých pěti sezon dopomohl hvězdami nabitému Realu ke dvěma domácím titulům a dohromady ve 177 zápasech nasázel 104 branky. Ušaté trofeje pro vítěze Ligy mistrů se ale nikdy nedočkal.

Samořejmě byl i součástí národního týmu na Mistrovství světa v roce 2006, kde však Brazilci vypadli už ve čtvrtfinále. Ronaldo alespoň překonal rekord Gerda Mullera v počtu branek vstřelených na světových šampionátech.

Během sezony 2006/2007 si pak nepadl příliš do noty s koučem Capellem a po příchodu nového střelce Van Nistelrooye byly jeho dny v Madridu sečteny. V lednu roku 2007 se za pouhých 7,5 milionů eur přesunul do AC Milán, čímž pochopitelně poškodil fanoušky Interu.

V novém působišti se uvedl ve stylu – dal dva góly při svém debutu proti Livornu. Jako první hráč také skóroval za oba milánské týmy v derby. Jenže o moc více už toho nestihl. Po dvaceti utkáních se opět ozvala prokletá kolena. AC Milán mu smlouvu neprodloužilo a další dlouhá léčba znamenala konec jeho velkolepého evropského tažení.

Ani Pelé mu nevěřil, že se vrátí na trávník!

Ronaldo se vrátil do Brazílie, kde využil nabídky Flamengo, které mu poskytlo zázemí k rekonvalescenci. Na hřiště se však vrátil nečekaně v dresu úhlavního rivala – Corinthians! Tím pádem proti sobě samozřejmě poštlal mnoho místních fanoušků.

Corinthians v té době postoupili mezi brazilskou elitu a Ronaldo jim měl pomoci k udržení v lize, či dokonce získání trofeje. Většina lidí mu nevěřila, že se z takového zranění znovu vrátí. Ani samotný Pelé mu nedával mnoho šancí.

Ronaldo však opět překvapil celý fotbalový svět a ve své domovině ještě nasázel celkem 30 branek. Opravdu se z vážného zranění kolene dokázal dostat už potřetí!

Po zisku vysněného domácího titulu nakonec v roce 2011 ukončil „*El Fenomeno*“ svou bohatou kariéru. Třeba, že chtěl ještě ve svých 34 letech pokračovat, vzdal nakonec souboj se svým tělem.

Na vině ovšem nebylo koleno! Dle jeho slov už neměl sílu vzdorovat hypotyreóze, onemocnění štítné žlázy. Kvůli ní velice jednoduše přibíral na váze, což mu bylo během jeho kariéry také mnohokrát vyčítáno.

Kritici se mohli několikrát na Ronaldovi vyřádit i díky jeho mnohým milostným aférám a skandálům, z nichž asi nejznámější je incident s třemi transvestity, které si pozval v domnění, že jsou to prostitutky, na hotel.

„*El Fenomeno*“ ale hlavně bavil celý svět svým fotbalovým uměním na hřišti a kdo ví, o kolik branek by nasázel víc, kdyby nezůstal kvůli problémům s koleny dohromady mimo hru takřka tři roky.

V současnosti je většinovým vlastníkem španělského klubu Real Valladolid.

Přiřadte správné české definice k těmto ostravským výrazům:

a) dřyst	1. konec
b) enem	2. konec směny
c) fajront	3. nalhávat
d) fachat	4. kec
e) fasovat	5. hodně
f) fertyk	6. nimrat se v jídle
g) fest	7. jen
h) fifrat	8. dostat
i) fulat	9. zárubeň
j) futro	10. pracovat

Řešení: 1f, 2c, 3i, 4a, 5g, 6h, 7b, 8e, 9j, 10d

Poznej svého učitele

Autor: Redakce

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme vám představili Mgr. Evu Floriánovou.

Autor: Redakce

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Narodila jsem se v Rimavské Sobotě a v Brně žiju již od roku 1996.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Na škole působím krátce – 3 roky, jinak pracuji jako dětská sestra ve FN Brně.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Lékařská fakulta Masarykovy univerzity program Ošetřovatelství, obor všeobecná sestra titul Bc.
Lékařská fakulta Ostrava program Ošetřovatelství, obor Ošetřovatelská péče v pediatrii titul Mgr.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Odborné předměty převážně praxi a ošetřovatelství. Jsem třídní učitelka večerního studia.

Co máte na naší škole ráda?

Akčnost, člověk se zde nenudí. 😊

Co byste na škole naopak změnila?

Nic mě nenapadá.

Vzpomenete i jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sniženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Na základní škole jsme hromadně 1/3 třídy dostali důtku od ředitele školy za dopsané známky z předmětu. Jinak jsem byla studentka cílevědomá, snaživá. Reprezentovala jsem školu i ve sportu, a to převážně ve volejbale a pak i atletice.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Tělesné tresty nikam nevedou, hlavně v dnešní době.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Komunikace s rodiči? Tak jsem třídní učitelka večerního studia, takže vše řešíme mezi sebou.

A s komunikací s rodiči mladších studentek si myslím, že problém nemám.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Úžasná třídní učitelka na základní škole Ľubica Balcárová, neskutečně laskavá a obětavá třídní. Byla to naše „třídní matka“ i do nepohody.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mě práce s mládeží, jsou nabití energií, někteří až moc. Je to výzva zkoušet nové věci, metody hlavně pro ty, kteří jsou odhodlaní tuto profesí vykonávat a mají k tomu pozitivní přístup. Mojí snahou je vést výuku tak, aby byla pro žáky přínosem.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Zajímavé jsou pro mě především konference, které považuji pro svůj osobní rozvoj za velice přínosné. Taky jsem měla možnost se zúčastnit/vypomoc v soutěži první pomoci, a to díky Jitce Vyhňákové. Je to osoba, které jsem nesmírně vděčná za vše a moc si jí vážím.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Těžká otázka, lhala bych, kdybych řekla, že oblíbeného žáka nemám. Z mé strany je jich trochu více, jmenovat je nemusím, oni budou vědět, o koho se jedná.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Tak především náš kabinet. K popsání bych zabrala nejméně jednu A4. Ale alespoň stručně – v kabinetě č. 57 vládne klid a pohoda, lidský přístup, tolerance, upřímnost a vzájemná pomoc. Samozřejmě nemám problém komunikovat a spolupracovat i s ostatními kolegy. Vzájemně si pomáháme a podporujeme se.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Myšlenka učit „přilítla“ až s věkem. Od základní školy cca 5. třídě jsem spojená s profesí sestřičky. Vzorem mi byla taky moje starší sestra, která pracovala na kardiologické jednotce intenzivní péče. A tak jsem měla možnost do této profese nahlédnout už takhle brzy. Moc se mi to líbilo, zejména to, pomáhat jiným. Během mé profese dětské setry k nám na oddělení docházeli na praxi žáci zdravotních škol. Často jsem se žáky spolupracovala a tato činnost mě bavila a z tohoto důvodu jsem se rozhodla pracovat jako učitelka.

Máte nějaký životní vzor?

Životní vzor to se říct nedá. Vážím si lidí kolem sebe, kteří pro mě znamenají hodně.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Tak např. Dr. House, Myšlenky zločince. Pro oddech český seriál ZOO.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Tak u nás doma není nikdy ticho. Po příchodu domů hraje rádio nebo televize. Poslouchám vše, co se poslouchat dá. Ale jinak si ráda poslechnu slovenskou skupinu ELÁN, nebo zpěváka Rag n Bone Man., Maria Carey. V mládí u mě frčela skupina Depeche Mode.

Jaké čtete knihy?

Tak kromě odborné literatury, jsou to knihy od autorů: Robert Bryndza, Jo Nesbo, Angela Marsonsová, Radka Třeštíková.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Dlouhé léta to byl závodně volejbal, dnes už spíše rekreačně. S dětmi si ho rády zahrajeme, zkoušeli jsme společně i plážový volejbal. Vzhledem k věku a „postavě“ dávám teď přednost procházkám, houbaření a chalupě se zahrádkou. Zahrádka a boření v hlíně – úžasná relaxace.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

V jídle jsem vybíravá, preferuji zdravou stravu, luštěniny, zeleninu, maso a ryby. Nejím moc sladká jídla, knedlíky, těstoviny a smetanové omáčky. Mezi moje oblíbená jídla patří hovězí steak s fazolkami a brambory nebo losos s brambory.

Máte domácího mazlíčka?

Ano, je to boxerka ENNY. Má teprve dva roky.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Věnuje se rodině, odpočívá v rámci možnosti. A tím, že mám druhé zaměstnání, tak toho volna moc není.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Žádné velké plány nemám. Když to vše poběží v klidu a bez vážných komplikací budu spokojena. Pro mě je důležitá rodina a zdraví, a to ostatní vyplyne ze situace. Vše se napláňovat nedá.

A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Snad jen to, že občas ve výuce použiji slovenský výraz, který v kombinaci s češtinou vyzní zvláště, pro žáky směšně.

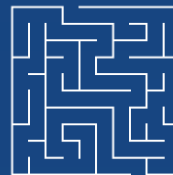
Tajemný předmět

Autor: Redakce

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

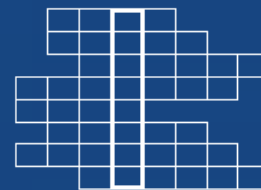

Řešení rébusu z minulého čísla: Správně je a)

Logo pod lupou – Dokážete určit, která dvě loga jsme zvětšili?

1	2	3	4	5		6	7	8		9	10
12						13			11		
	15			17	14				19		
16			18		21			20			
24				22			23				
28						25				26	27
		30				32					
29	31				33			35			
37				34			36		39		
42			38					40		44	41
46		43					47		45		
48							49				

Vodorovně

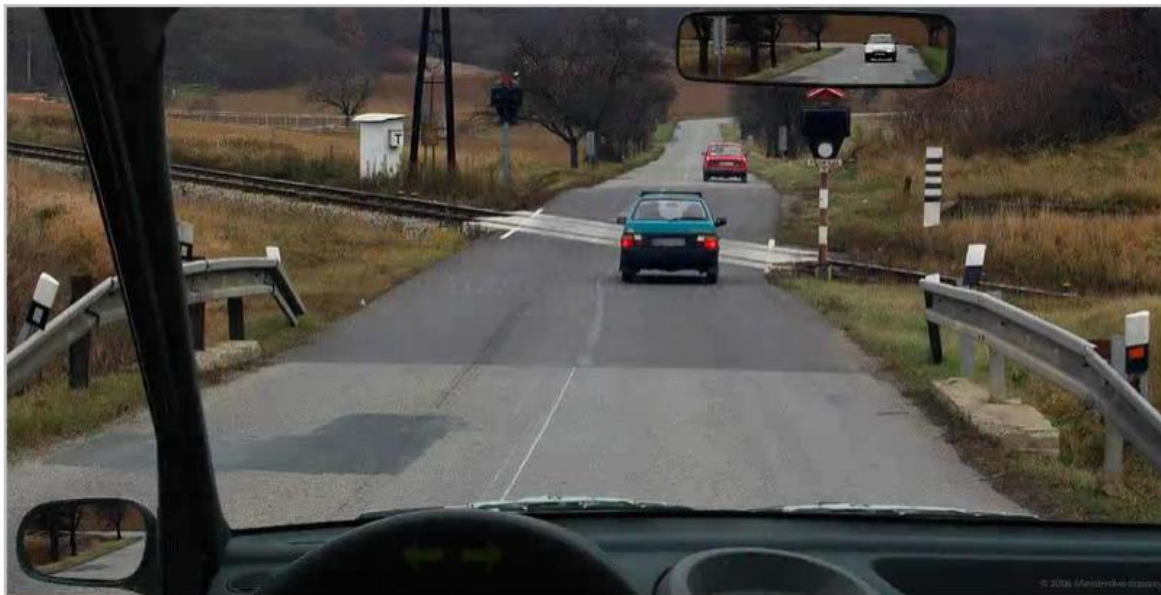
- 1) ZAJISTÍ JEJ GUMA, MŮŽE BÝT ALE I ELEKTRICKÝ
- 6) ZAJDETE TAM, KDYŽ VÁS BOLÍ UŠI
- 9) JSOU DVA, ALE NĚKDO UNESL D
- 12) BYL BY VZORNÝ, ALE JEDNO PÍSMENKO MU K TOMU CHYBÍ
- 13) PO DROGOVÉ JÍZDĚ NÁSLEDUJE OBVYKLE...
- 15) V GHANĚ JE TO MĚSTO, U NÁS STARÁ SPZ HODONÍNÁ
- 16) COVID-19 ZPŮSOBUJE KORONAVIRUS S OZNAČENÍM ... -COV-:
- 17) STALA SE VRAŽDA, BYL TO STRAŠLIVÝ...
- 19) V GALII ŽIL...
- 20) SODOVCE SE ŘÍKÁ JEDNODUŠE...
- 21) JÁ, TY, ON, MY, ..., ONI
- 23) JE TO JEDNA Z MOŽNOSTÍ, JAK NĚŽNĚ OSLOVIT OLGU
- 24) TÝKAJÍCÍ SE IDEJÍ
- 28) **TAJENKA**
- 29) BYTOST, STVOŘENÍ NEBO...
- 30) TAJNOST, ZÁHADA NEBO TROCHU BÁSNICKY...
- 32) DŘÍV SE TAK ŘÍKALO UČITELI, KTERÝ ŘÍDIL KOSTELNÍ HUDBU
- 33) DAL MU KNOKAUT A ON BYL...
- 34) DOSTAL HO, NA PAŽBĚ PUŠKY SI UDĚLAL DALŠÍ...
- 35) ZNÁMÝ TRNOVNÍK BEZ ČÁRKY
- 37) PIGMENT ŽLUTÉ A ČERVENÉ
- 38) ŠITÍM SPOJIT, NEBO NEOBRATNĚ SESTAVIT
- 39) JMENUJE SE TAK HEREC PACINO
- 42) TAK VYPADÁ MPZ NIZOZEMSKA
- 44) V KRÁLOVSKÉM REGGAE SE ZPÍVÁ: KDYŽ NENÍ UROZEN,
RYCHLE JE PROZRAZEN, KDYŽ NEŘÍKÁ KRÁSNÉ...
- 46) BOBBY, J. R., PAMELA, MISS ELLIE, TEDY EWINGOVA RODINKA,
TO JE SERIÁL ...
- 47) ŘÍKÁ SE TAK MENŠÍ NÁBOŽENSKÉ SKUPINĚ
- 48) PÍŠE SE NA DOPIS
- 49) JDE O JEDNOTKU ELEKTRICKÉ KAPACITY

Svisle

- 1) ČARODĚJ ZE ZEMĚ ...
- 2) KDYŽ JSOU TO JEN DOMNĚNKY, JDE O ...
- 3) ZÁSTUPCE REKTORA JE ...
- 4) ANGLICKÁ PŘEDLOŽKA
- 5) BÁSNICKÁ OZDOBA
- 6) MĚSTO S PSČ 742 35
- 7) MLUVNICKÁ KATEGORIE PODSTATNÝCH JMEN
(PÁD TO NENÍ)
- 8) INICIÁLY SKLADATELE, KTERÝ JE PODEPSÁN POD
OPEROU PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY
- 9) KDYŽ NEJSTE VPŘED, MŮŽETE BÝT ...
- 10) PŘEČTĚTE SI POZPÁTKU PŘÍJMENÍ HERCE, KTERÝ
SE V SERIÁLU M*A*S*H OBJEVOVAL JAKO
HAWKEYE PIERCE
- 11) KDYŽ EGO VÍTĚZÍ U ŽENY
- 14) VYBERTE SI: OVÁD, NEBO ...?
- 16) LATINSKÉ PŘÍSLOVCE
- 18) PLETEŇ NERVŮ BŘIŠNÍ AORTY
- 20) NA POČÁTKU SLINTÁNÍ JE (VŽDY JEDNA) ...
- 22) ODDÍL VOJSKA, ALE ZASTARALE
- 23) ČÁST MŠE
- 25) ŽELEZO JE TŘEBA U..., DOKUD JE ŽHAVÉ
- 26) JE TO ZÁCHOD, NEBO VELKÁ VEČERNÍ RÓBA
- 27) MY ŘEKNEME UMĚNÍ", ANGLIČAN ŘEKNE ...
- 29) SERIÁLOVÝ LOBBISTA ... BLANIČ
- 31) TYP ZÁVAZKU V BANCE
- 33) JE TO ANTONYMUM K OŠKLIVOSTI
- 34) RÝMUJE SE SE SLOVEM KLAS A ZAČÍNÁ NA V
- 36) JE TO ZNAČKA MAGNETOFONOVÝCH PÁSKŮ
- 38) SYSTÉMOVÝ LUPUS ERYTHEMATODES (ZKR.)
- 40) V ANGLIČTINĚ JE TO ČAJ, U NÁS ZKRÁCENÁ
VERZE KŘESTNÍHO JMÉNA THEODORA
- 41) FRANÇOIS DE LA ROCHEFOUCAULD TVRDIL, ŽE
OČ MĚNĚ BUDEŠ DÁVATI ..., O TO VÍCE BUDEŠ
OBLÍBEN
- 43) INICIÁLY HEREČKY RYBOVÉ
- 45) INICIÁLY HERCE, KTERÝ SI VE FILMU FOTOGRAF
ZAHRÁL JANA SAUDKA

Vyobrazený železniční přejezd se nachází na pozemní komunikaci mimo obec. Jakou nejvyšší rychlostí smíte jet ve vzdálenosti 50 metrů před tímto přejezdem?

A Nejvýše 70 km/h.

B Nejvýše 90 km/h.

C Nejvýše 50 km/h.

Správná odpověď

C) Nejvýše 50 km/h.

Autor: Redakce

Mensa – testování IQ

Dne 6. 12. 2022 na naší škole proběhlo dobrovolné testování IQ společností MENSA. Zájemců z řad žáků bylo celkem pět.

Společnost Mensa testuje IQ pomocí mezinárodně uznávaného standardizovaného testu pro všechny děti. Test je rozdělen na tři věkové skupiny (5–8, 9–13 a 14+). Testy jsou neverbální, testuje se pomocí tužky a papíru. Výsledkem je hodnota IQ a vyhodnocení je standardizované na konkrétní věk dítěte. Účastníkům, kteří dosáhnou v testu výsledku na úrovni 130 a více, bude nabídnuto členství v Mense ČR.

Samotný test trval 40 minut. Každý, kdo se tohoto testu zúčastnil, dostane potvrzení o absolvování s udaným IQ. Toto potvrzení má mezinárodní platnost.

Výsledky testování jsou důvěrné, žáci je obdrží poštou na jejich adresu nebo e-mailem. Škola obdrží anonymní statistické vyhodnocení testování, kolik z testovaných žáků spadá do jednotlivých inteligenčních pásem.

MENSA
České republiky

Silový čtyřboj

Dne 7. 12. 2022 proběhla krajská soutěž v silovém čtyřboji chlapců a dívek. Naši žáci v tvrdé konkurenci důstojně obstáli a předvedli dobré výkony. Družstvo dívek obsadilo celkové 4. místo a mezi jednotlivci se umístila Veronika Halfarová (3D) na krásném 4. místě ze 32 soutěžících.

Naši školu reprezentovali:

Daniel Kalousek (2LB), Ondřej Zeman (2LB), Maxim Kejř (2LA), Adam Cypris (1D), Stela Holasová (4L), Nikola Kotolanová (2LB), Veronika Halfarová (3D) a Magdalena Weisserová (2LA).

Zapsal: Mgr. Peter Milčák

Aerobic Master Class

Dne 8. 12. 2022 se děvčata ze SZŠ Brno, Jaselská, příspěvková organizace zúčastnily pod vedením

Mgr. Ivety Vilímové závodů v AEROBIKU s názvem AEROBIC MASTER CLASS.

Celkem tři děvčata z čtyřčlenného družstva se probíjela mezi 11 finalistek. Následně se dvě naše dívky umístily na stupních vítězů: jedna získala 2. místo a druhá 3. místo. Děvčata podala výborný výkon. GRATULUJEME!

Složení družstva:

Vlachová Klára – finalistka, 2. místo

Šebelová Aneta – finalistka, 3. místo

Kornhauserová Anna – finalistka

Havlíčková Markéta

Zapsala: Mgr. Iveta Vilímová, vedoucí družstva

Odborná stáž v Pflgewater Senioren Centrum v Berlíně

Od 27. 11. do 10. 12. 2022 jsme pod dohledem paní učitelky Mgr. Marty Cahové a Mgr. Blanky Petříkové měly možnost absolvovat odbornou stáž v Pflgewater Senioren Centrum Berlín.

Během pobytu jsme měly možnost obohatit naši slovní zásobu v německém jazyce, zjistit, jak to funguje v německém zdravotnictví a poznat krásné památky Berlína.

Na oddělení jsme pracovaly vždy od 6.00 do 13.00 hod. pod dohledem odborné učitelky a personálu zařízení Pflgewater Senioren Centrum. Ve volném čase jsme šly prozkoumávat Berlín. Díky adventní době byl Berlín snad ještě krásnější. Navštívily jsme vánoční trhy a okolí Braniborské brány. Zamluvily jsme si návštěvu Rathausu, sídla berlínského senátu. Navštívily jsme Alexanderplatz, kde stojí slavné světové hodiny. Zároveň jsme se prošly po trzích, nedaleko nichž se nachází Fernsehturm, neboli televizní věž, kam jsme též zavítaly. Nákupy v Primarku a ve známém obchodě Nivea nemohly chybět. Další trhy se nacházely na Gutenbergplatzu s pamětním kostelem císaře Viléma a na Zoologischer Garten. Návštěva berlínské zdi byla také velice zajímavá. Nahlédly jsme i do muzea Madame Tussauds, DDR Museum, Berliner Dom, prošly se po památníku holocaustu a Victory Column, odkud byl moc krásný výhled na Berlín. Navštívily jsme také SEA Life Berlin, AquaDom, kde jsme mohly zahlédnout všelijaké mořské tvory jako chobotnice, různé druhy ryb apod., také botanickou zahradu, kde se konala nádherná světelná vánoční show.

Celá tato odborná stáž a poznávání Berlína bylo velice zajímavé a mohu dalším našim žákům tento studijní pobyt jen doporučit a věřím, že si odvezou tak krásné vzpomínky jako my.

Andrea Borovková, třída PS 3A

Odborné stáže se zúčastnily čtyři žákyně 3. ročníku oboru praktická sestra, konkrétně Andrea Borovková 3A, Lucie Horáková 3B, Petra Švehlová 3C, Nadija Povidaychyk 3D.

Po úspěšném dokončení účastnice obdržely certifikát o absolvování této stáže. Naše žákyně zvládly tuto stáž na výbornou a vzorně reprezentovaly naši školu a město Brno.

Mgr. Martina Cahová

Vystoupení kapely Mirai

V úterý 13. 12. 2022 zavítala na naši školu kapela Mirai, která v tělocvičně odehrála menší „koncert“ pro vybrané žáky naší školy (kritériem výběru žáků třídními učiteli byla jakákoli záslužná činnost pro naši školu, například pomoc na Dni otevřených dveří, sportovní reprezentace nebo pochvala třídních učitelů za výborný prospěch).

A jak se zde vlastně ocitli? Koncert byl takovým poděkováním za pomoc našich žáků během koronavirové pandemie, nicméně také zmínili, že „až jednou budou staří, tak třeba také sami budou potřebovat pomoc právě zdravotnického personálu.“

Mirai zahájili vystoupení s písní „Chci tančit“, nechyběly však také hity jako „Yahoda“ nebo novější „Vedle tebe usínám“, během kterých bylo vidět, že jsou jejich písničky známé – některé refrény nechali kluci naše žáky zazpívat samotné a Miraiova pomoc nebyla vůbec potřeba. Zpestřením během koncertu určitě byla i soutěž o nejhlasitější projev nebo taneční „battle“, který vyhrála třída 2. B. Výherci pak byli odměněni vstupenkou na jejich koncert, který se bude konat v Brně 22. 11. 2023. Mirai zakončili vystoupení jejich ikonickou písní „Když nemůžeš, tak přidej“, kterou si zazpívali společně s paní ředitelkou.

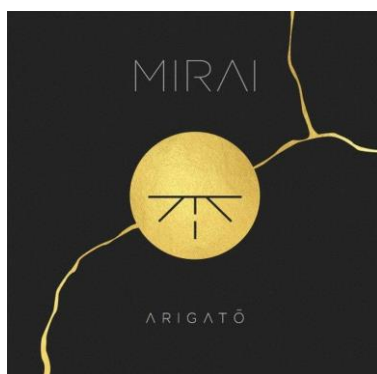
Poté následovala v přízemí autogramiáda, které se již mohli zúčastnit všichni žáci. Kluci rozdávali nejen podpisové kartičky, ale i úsměvy na všechny strany a ochotně se s žáky fotografovali. Po náročných 45 minutách podepisování se ještě občerstvili v ředitelně a pokračovali zase „o kus dál“ – do Dětské nemocnice.

Mirai – medailonek kapely

Mirai je česká popová hudební skupina z Frýdku-Místku, která byla založena v roce 2014. Frontmanem a zároveň kytaristou je Mirai Navrátil, vystudovaný právník, jehož maminka pochází z Japonska – odtud jeho křestní jméno, což v překladu znamená „budoucnost“. V kapele dále hrají bubeník Šimon Bílý, baskytarista Michal Stulík a kytarista Tomáš Javůrek.

Do povědomí se však kapela dostala až v roce 2017, kdy vydala debutové album s názvem „Konnichiwa“. Odtud pochází jejich nejznámější skladba „Když nemůžeš, tak přidej“, ke které vznikl zábavně pojatý videoklip, ve kterém členové kapely plní zdánlivě nesplnitelné úkoly. Dalšími výraznými singly z alba jsou „Pojď, zapomenem“, „Cesta z města“, „Chci tančit“ nebo „Anděl“ – tato píseň je věnována tragicky zesnulému manželce Šimona Bílého. V tomto roce se kapela stala také Objevem roku na udílení Cen Anděl i v Českém slavíkovi.

V roce 2019 kapela vydala druhé album s názvem „Arigato“. Z tohoto alba pochází písně jako „ØTCHI“, „Hometown“, „Yahoda“ nebo „Pojď ke mně blíž“. V roce 2020 byli vyhlášeni na udílení Cen Anděl jako Skupina roku.

Na podzim roku 2021 spatřilo světlo světa zatím poslední album s názvem „Maneki Neko“. Díky tomu v rádiích můžeme slyšet hity jako „Vedle tebe usínám“ nebo „Volám“. Rok 2022 byl ovšem pro kapelu velmi úspěšný – dvakrát se jim podařilo vyprodat pražskou O2 arénu. Kromě toho také získali 2. místo v kategorii Skupina roku v anketě Český slavík.

Zapsala: Mgr. Barbora Baláková

Handwritten signatures of the four band members in black ink, positioned below the photograph.

KAPELA MIRAI VE ŠKOLE DNE 13. 12. 2022

Handwritten signatures and scribbles, including a large stylized 'Z' and 'i', and other illegible marks.

Tematický výjezd do Vídně

Dne 14. 12. 2022 se zúčastnilo 61 žáků naší školy spolu s profesorkami Mgr. Simonou Valoškovou, Mgr. Ivou Řemínkovou a Ivanou Laslovou tematického výjezdu do předvánoční Vídně.

Odjezd na akci byl v 7:00 od kavárny Bohéma. První zastávka byla u Hundertwasserhausu. Potom jsme jeli do Schönbrunnu. Navštívili jsme letní sídlo Habsburků a vánoční trh. Nakonec jsme si v centru Vídně prohlédli některé historické památky – katedrálu svatého Štěpána Stephansdom, morový sloup na ulici Graben, císařský palác Habsburků Hofburg, lidový park Volkspark, Parlament, hradní divadlo Burgtheater a vídeňskou radnici. Po prohlídce měli účastníci volno. To využili k návštěvě vánočních trhů a k nákupu drobných dáreků.

Návrat do Brna byl v 19:30. Vzhledem k ukázněnosti a dochvilnosti všech zúčastněných byla akce úspěšná.

Zapsala: PaedDr. Ivana Laslová

Exkurze – vánoční Praha

V pondělí 19. 12. 2022 se třídy 1D, 2C a 2D vydaly na exkurzi do Prahy. Navzdory brzkému rannímu odjezdu (v 5 hodin) byla ve vlaku možnost občerstvení, čehož žáci hojně využili a zpříjemnili si tak tříhodinovou cestu. Po vystoupení z vlaku jsme se vydali směr Klementinum, kde pro nás byla přichystaná komentovaná prohlídka. Zde bezesporu nejzajímavější místností byla barokní knihovna z první poloviny 18. století, která se právem řadí mezi nejkrásnější knihovny světa. Poté jsme se vydali přes Karlův most na Malostranské náměstí, kde následovala obědová pauza. Posilnění jídlem jsme si vyšlápli zámecké schody k Pražskému hradu, kde jsme stihli výměnu hradní stráže. Následně jsme se přesunuli na Staroměstské náměstí, kde měli žáci rozchod a příležitost obejít si vánoční stánky a nakoupit si drobné dárky. Žáci byli s exkurzí spokojeni, a tak jim příliš nevadilo ani hodinové zpoždění vlaku na zpáteční cestě.

Zapsala: Mgr. Barbora Baláková

Moje nejzajímavější ošetřovatelská kazuistika

Dne 19. 12. 2022 proběhlo školní kolo soutěže „Moje nejzajímavější ošetřovatelská kazuistika“.

Do soutěže byly přihlášeny žákyně tříd 4A, 4B, 4C, 4D denního studia oboru Praktická sestra. Celkem byly prezentovány 4 ošetřovatelské kazuistiky. Žákyně z třídy 4A byla omluvena z důvodu onemocnění. Výkony žáků hodnotila odborná porota z řad odborných vyučujících.

Ceny do soutěže věnovalo SRPD při SZŠ Brno, Jaselská. Soutěž podpořila a ceny předala paní zástupkyně Mgr. Jana Váňová.

Výkony a znalosti soutěžících hodnotila odborná porota:

Mgr. Jana Váňová

Mgr. Helena Čermáková

Mgr. Martina Cahová

Výsledky:

1. místo – Kateřina Paczková PS 4D
Ošetřovatelská péče u pacienta s gonartrózou.
2. místo – Marie Pospíšilová PS 4B
Ošetřovatelská péče u pacienta s vbočeným kolenem.
3. místo – Barbora Barešová PS 4D
Ošetřovatelská péče o klienta v berlínském senior centru PFLEGEWERK.

Gratulujeme a děkujeme!

Žákyně, které se umístily na 1. a 2. místě školního kola budou reprezentovat naši školu ve Zlíně na XVII. Festivalu ošetřovatelských kazuistik dne 23. března 2023.

Děkujeme všem žákyním za velice pěkné a na odborné úrovni zpracované kazuistiky. Poděkování patří i všem odborným vyučujícím za odbornou pomoc a cenné rady žákyním při zpracování kazuistik.

Zapsala: Mgr. Martina Cahová, předsedkyně MS OSE

Vánoční příběh

Dne 19. a 20. prosince 2022 po sedmi letech zněl opět naší Dvoranou naladěný klavír. Rozezněla ho studentka druhého ročníku lycea Ema Kejmarová, která společně se členy dramatického kroužku vystoupila na vánočním představení.

Bylo to neobyčejné představení. Nejen, že žáci „Dramatáku“ v čele s Patrikem Uríkem odvyprávěli biblický příběh o narození Ježíška, ale také zazpívali koledy. Vánoční představení bylo doplněno o vystoupení tanečniců (Michaely Cahové, Daniela Kalouska, Patrika Ruska a Emy Kejmarové) i kouzelnice Katky.

Kateřina Bílková ze třídy 2LB je nejen výborná kouzelnice, ale umí také žonglovat. Práci s talíři nám nejen předvedla, ale také zapojila další žáky, kteří společně s ní na pódiu Dvorany zkoušeli, jestli umí uvolnit zápěstí a udržet roztočené talíře.

Vánoční pásmo bylo interaktivní, pro návštěvníky představení jsme připravili texty koled, které žáci s námi společně zpívali.

Novým pěveckým objevem letošního vánočního vystoupení se stala Emilka Bukajová z 1A, která se připojila k vystoupení 19. 12. 2022 ráno v 7.00 hod!

Vánoční příběh herci dramatického kroužku hráli dva dny pro většinu tříd naší školy. Příjemnou atmosféru doplnily kostýmy a zvuk, které zajistila Mgr. Iva Lambova. Režijně se na představení podílela Mgr. Dominika Babáková. Vánoční příběh tak vykouzlil úsměv na tváři všem, kteří přišli představení zhlédnout.

Zapsala: Mgr. Dominika Babáková

Den zdraví

Dne 21. 12. 2022 se na naší škole již čtvrtým rokem konal projektový den s názvem Den zdraví v součinnosti se Světovou školou. V letošním školním roce byl zaměřený na téma problematiky znalosti laické veřejnosti o poskytování první pomoci.

Žáci byli od září školního roku 2020/21 s tímto tématem seznamováni napříč výukou nejen v hodinách odborných, ale také všeobecných předmětů.

V první fázi se o problematice učili, v další fázi pak získávali zkušenosti jako modelové nebo mentoři na akcích BESIPU, Policie ČR nebo na ZŠ Laštůvkova.

Na výjezdech na stáže do Berlína a Vídně zjišťovali úroveň znalostí o poskytování první pomoci seniorů a dětí v Německu a Rakousku. Svě zjištění zdokumentovali v krátkém videu.

Protože se akce zúčastnila celá škola (všechny třídy, obory i ročníky), bylo připraveno 11 stanovišť, kde probíhaly workshopy, interaktivní přednášky od hasičů (Bc. Jan Filka, DiS.), Policie České republiky (Mgr. Michael Kobza), porodní asistentky (Mgr. Magdalena Staňková), lékaře z dětské nemocnice FNB Brno (MUDr. Senad Kolář), interního lékaře z NMB Brno (MUDr. Jan Richter) a členů vodní záchranné služby (Jiří Stošek, DiS.). Připraven byl také běh s nosítky a zdatnost v tělocvičně a samozřejmě i relaxace a masáže. Nesmíme zapomenout na mezinárodní účast. Na stanovišti v anglickém jazyce jsme přivítali studentku z Mendelovy univerzity Arianu z Mexika, která nám ve skvělé prezentaci přiblížila poskytování první pomoci a zdravotnické péče v Mexiku.

Na Den zdraví jsme pozvali i neziskové organizace, které mají v náplni práce zabránit šíření násilí. Neziskové organizace od nás dostaly zakázku vtáhnout žáky do problematiky v rodinách za zavřenými dveřmi, aktivně je zapojit a využít jejich znalostí i názorů na výše uvedené téma. Jednou z organizací, se kterou jsme letos spolupracovali, byla **PERSEFONA**, nevládní nezisková organizace, jejímž posláním je prosazovat rovnost žen a mužů v české společnosti. Věnuje se domácímu násilí.

Zaměstnanci PERSEFONY si pro žáky připravili interaktivní 90minutový program, který se zaměřoval na vnímání postavení členů rodiny, dále pak na aktivní vyhledávání a předcházení násilí. A protože se jednalo o projektový den, na třech stanovištích byly připraveny modelové situace, kde v rolích modelů jste mohli spatřit žáky naší školy, členy dramatického kroužku. Skvělé maskování zranění zajistili také žáci školy pod vedením Mgr. Vyhňákové.

Informace k poskytování první pomoci, nácvik resuscitace nebo ošetření poranění zajišťovali žáci třetích a čtvrtých ročníků. Všechny modelové situace vycházely z reálných situací ze života ve škole.

Jako již tradičně se nám Den zdraví mimořádně vydařil. Propojení odborníků z terénu, spolupráce žáků napříč ročníky a nové informace jsou smyslem takových akcí.

Poděkování patří nejen všem organizátorům, žákům a pedagogům za skvělý průběh akce, ale také paní ředitelce PhDr. Zuzaně Číkové, pod jejíž záštitou se Den zdraví konal.

Zapsala: Mgr. Dominika Babáková

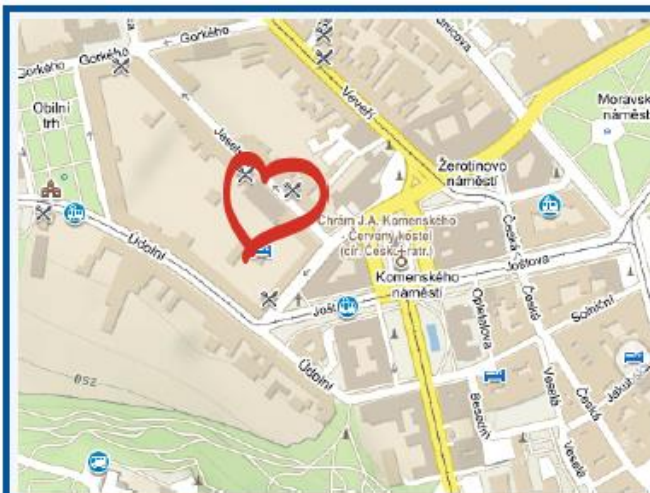

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřtyna

Asistent šéfredaktora – Alexandra Szemánová

Příspěvatelé jednotlivých rubrik

Literární soutěž – Barbora Kyjovská

Úvahy o praxi – Karolína Štátná

Vánoční příběh – Michaela Cahová

Exkurze IKEM – Lucie Galiová

Lustiges Lernen – Alia Naprelac a Karolína Jířů

Erasmus – Václav Fitz, Aneta Václavíková a Ester Kunstová

Zajímavý koníček – Denisa Kučerová

Já a sport – Michaela Dobešová

Můj nejzajímavější sportovní zážitek – Veronika Hajdůšková

Sport, který mě nezaujal – Eliška Bajgerová

Já a výživa – Alena Hájková

Recept – Monika Pisková

Medailonky sportovců – Mgr. Jan Pejpek

Ostravské okénko – Mgr. Barbora Baláková

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O neinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

